

Геращенко І.О.

АСПЕКТИ ПІДПРИЄМНИЦЬКОЇ ДІЯЛЬНОСТІ В АГРОПРОМИСЛОВОМУ КОМПЛЕКСІ

В умовах ринкового господарювання виробнича діяльність аграрних підприємств і фермерських господарств, все більше набуває форму підприємницького бізнесу. В якості основних суб'єктів економічних відносин виступають підприємці, їм відводиться важлива роль у стабілізації становища в сільському господарстві та подоланні кризової ситуації в аграрному секторі національної економіки.

Однак проведені радикальні соціально-економічні перетворення, формування багатокладного сільськогосподарського виробництва не привели до поліпшення постачання населення продовольством, зростанню продуктивності праці, зміцнення матеріального становища селян. Нестійкість виробничо-господарських зв'язків, інфляція, різке скорочення державної підтримки, посилення диспаритету цін в товарному обміні між сільським господарством та іншими галузями національної економіки зумовили різке зниження економічної ефективності сільськогосподарського виробництва на підприємствах різних форм власності та господарювання. Звичайно, докорінного реформування на базі широкого використання досягнень науково-технічного прогресу потребує не тільки центральна ланка АПК, а й усі його сфери. Основні принципи створення різних моделей інтегрованих формувань зводяться до наступного: добровільність, адаптивність, цілісність і комплексність, підтримка та сприяння з боку органів управління, «ведуча ланка» - підприємство інтегратор, оптимальність розмірів. В даний час назріла гостра необхідність створення в сільському господарстві вертикально інтегрованих об'єднань. Найбільш ефективним є об'єднання сільськогосподарських підприємств з переробними підприємствами і організаціями торгівлі, тобто створення об'єднань, що представляють замкнуте коло: виробництво продукції сільського господарства, її переробка та реалізація кінцевого продукту. Відповідає такому напрямку інтеграції створення агрохолдингу. Включення сільськогосподарських підприємств до складу агрохолдингу дасть їм такі перспективи:

- можливість цілеспрямованого розвитку та сталого функціонування;

- можливість розробки перспективних програм та забезпечення їх реального здійснення на основі диверсифікації виробництва та отримання внутрішніх пільгових інвестиційних і кредитних ресурсів;
  - поповнення власних оборотних коштів і відновлення основних фондів;
  - централізоване постачання господарств ПММ, запасними частинами, новою технікою, обладнанням;
  - погашення кредиторської заборгованості;
  - гарантований і вигідний збут виробленої сільськогосподарської продукції з використанням різних схем маркетингу;
  - підвищення ділової активності;
- розширення ринків збуту продукції.